

دهقان

وقتی شکست شیشهٔ سرما
وقتی رسید دخترِ باران
با دانه های شستهٔ گندم
آغاز میکنی

*

برشانه ات تفنگ
در سینه دودِ جنگ
آغوش را به سُرخِ شفق باز میکنی

*

ره میبری به روز
میچینی آفتاب
میرویی از زمین
اعجاز میکنی

*

با رُسته های سبز
پر میکشی ز خاک
سر میزنی به اوج
پرواز میکنی

*

هر صبح میروی
هر شام میرسی
دنیای نو به گامِ خود انباز میکنی